

Maa-aineslupa / Destia Oy, Paavolan sora-alue

Ympäristölautakunta 07.09.2023 § 47

Esittelijä: Kaupunkikehitysjohtaja Esko Vuolukka
Valmistelija: Ympäristöpäällikkö Pirjo Siik

Destia Oy hakee Paavolan soranottoalueelle maa-aineslain (MAL 555/1981 § 4) mukaista lupaa hiekan ja soran ottamiseen 10 vuodeksi sekä lupaa toiminnan aloittamiseen ennen lupapäätöksen lainvoimaisuutta (Lainvoimaa vailla olevan päätöksen noudattaminen MAL 21 §). Lupahakemus on tullut vireille 7.12.2022.

Kyseessä on vanhan toiminnan jatkaminen. Alueella on ollut soranottoa jo vuodesta 1987 lähtien. Kokonaissuunnitelma soranotolle on laadittu vuonna 1996, ja viimeisin maa-aineslupa alueelle myönnettiin 10 vuodeksi 13.8.2015. Yritys hakee uutta lupaa ajoissa, koska luvan saaminen saattaa kestää pitkään, ja yritykselle on tärkeää, ettei tuotanto keskeydy lupaprosessista johtuen. Nyt haettavalla luvalla jatketaan toimintaa aikaisempaan tapaan; Suunnitelmaan on tehty vain pieniä tarkennuksia, jotka eivät olennaisesti muuta toimintaa. Alueelle on myönnetty toistaiseksi voimassa oleva murskauksen ympäristölupa.

Luvan hakija: Destia Oy
PL 206, 01301 VANTAA
Y-tunnus: 2163026-3

Toiminnan sijainti: Destia Oy:n soranottoalue Paavola.
Alue sijaitsee Vihtijärventien varrella (osoite Vihtijärventie 359) kiinteistöillä Paavolan sora-alue 224-401-2-51 ja Soraharju 224-401-2-49.

Maa-aineslupahakemus:

Haetaan lupaa hiekan ja soran ottoon.
Ottamisalueen koko 17,3 ha, josta varsinainen ottoalue 11,6 ha.
Alin kaivutaso ottoalueella +105 (itäosa) - 111,5 (länsiosa) m (N2000).
Maa-ainesten oton kokonaismäärä 600 000 m³kr. Lupaa haetaan 10 vuodeksi, joten teoreettinen ottomäärä keskimäärin 60 000 m³/v.

Hakemus on kuulutettu kaupungin verkkosivulla 6.3.- 6.4.2023. Lisäksi tieto kuulutuksesta on lähetetty postissa lähialueen kiinteistöjen omistajille sekä julkaistu paikallislehdissä.

Ehdotus maa-aineslupapäätökseksi sekä aloittamislupaa koskevaksi ratkaisuksi liitteenä. Siitä käy ilmi tarkemmin hakemuksen sisältö, hakemusten käsittely, lupamääräykset sekä luvan ja sen määräysten perustelut.

Ehdotus: Kaupunkikehitysjohtaja Esko Vuolukka

Ympäristölautakunta päättää myöntää Destia Oy:lle maa-aineslain 4 §:n mukaisen luvan hiekan- ja soranottoon Paavolan sora-alueelle (kiinteistöt 224-401-2-51 ja 224-401-2-49). Lupamääräykset sekä luvan perustelut käyvät ilmi liitteestä. Lupa on voimassa 10 vuotta.

Lisäksi ympäristölautakunta päättää, että lupapäätöksen mukainen toiminta voidaan aloittaa muutoksenhausta huolimatta, mikäli luvan saaja asettaa Karkkilan kaupungin ympäristölautakunnan eduksi 15 000 euron vakuuden (omavelkainen takaus, takausvakuutus, pantattu talletus) ympäristön saattamiseksi ennalleen lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräysten muuttamisen varalle. Vakuuden tulee olla voimassa 31.12.2025 asti, ja se vapautetaan sen käytyä tarpeettomaksi. Tämä aloitusvakuus koskee uuden luvan aikana tehtyä kaivua ja sen seurauksena tapahtunutta ympäristön pilaantumista. Toiminta voidaan aloittaa sen jälkeen, kun ympäristöpäällikkö on hyväksynyt Karkkilan ympäristölautakunnan eduksi asetetun vakuuden. Aikaisempaan samalle alueelle 13.8.2015 myönnettyyn maa-aineslupaan liittyvää vakuutta ei voida vapauttaa ennen kuin luvanhaltija on asettanut uudessa luvassa määrätyn vakuuden luvan tultua lainvoimaiseksi.

Päätös: Harri Lindforsin teki seuraavan muutosehdotuksen: Vanhalla luvalla tulisi jatkaa.

Muutosehdotus raukesi kannattamattomana.

Lautakunta hyväksyi pohjaehdotuksen.

Harri Lindfors jätti asiassa eriävän mielipiteen.

Täytäntöönpano: Ote pöytäkirjasta liitteineen ja valitusosoitus lähetetään:
-hakijalle
-Uudenmaan ELY-keskukselle (myös hakemusasiakirjat)

Tieto päätöksen antamisesta lähetetään muistutuksen tehneille ja niille, joita hakemuksesta on tiedotettu erikseen.

Ympäristölautakunta 05.12.2023 § 86
692/11.03.03/2022

Esittelijä: Vs. Kaupunkikehitysjohtaja Hallenberg Jani
Valmistelija: Ympäristöpäällikkö Pirjo Siik

Ympäristölautakunta myönsi Destia Oy:lle 07.09.2023 § 47 maa-aineslain (MAL 555/1981 § 4) mukaisen luvan Paavolan soranottoalueelle. Lupaa koskevasta päätöksestä on tehty valitus Helsingin hallinto-oikeuteen, joka pyytää ympäristölautakunnan lausuntoa valituksen johdosta. Lausunto tulee toimittaa viimeistään 19.12.2023.

Valituksessa vaaditaan päätöksen kumoamista ja palauttamista uudelleen käsiteltäväksi. Lisäksi vaaditaan selvitystä siitä, ”saako joku tai jotkut tahot jotain taloudellista hyötyä tai taloudellisia hyötyjä tai muita etuja maa-ainesten ottajille järjestetyistä mittavista taloudellisista hyödyistä”.

Valittaja on perustellut vaatimuksiaan sillä, ettei ympäristölautakunnan päätös ole maa-ainelain eikä maa-ainesten ottamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen, sekä seuraavilla seikoilla.

- Päätöksellä on pienennetty jälkihoidettavaa aluetta sekä poistettu aikaisemmat jälkihoitomääräykset. Tämän seurauksena päätös on oikeusvarmuuden antaman oikeusturvan ja edellisten pohjavesille ja alapuolisille kaivonomistajille antaman oikeussuojan vastainen". Päätöksiä ei olennaisilta osilta tulisi muuttaa. Aikaisempien lupamääräysten noudattamisella ja voimassa pitämisellä teksti "Tarvittaessa voidaan maisemointia varten tuoda puhtaita pintamaita muualta", on perusteeton ja näin tarpeeton. Maankaatopaikkatoimintaa ei tule sallia alueelle. Useita vuosia jatkuneesta lupamääräysten vastaisesta pintamaiden poistamattomuudesta ja niiden useampivuotisesta murskauksesta huolimatta alueen omat pintamaat riittävät jälkihoidon toteuttamiseen koko alueelle.
- Ympäristölautakunnan päätöksen kokonaisuus on epäselvä ja ristiriitainen. Esim. Teksti "Tämä aloitusvakuus koskee uuden luvan aikana tehtyä kaivua ja sen seurauksena tapahtunutta ympäristön pilaantumista."
- Ympäristölautakunta ei ole päätöstä tehdessään käsitellyt tai kumonnut muistuksessa "Muistutus 3 (karkkilalainen, ei lähinaapuri)" sanottuja epäkohtia. Ainoastaan yhden muistuksessa esitetyn kohdan osalta on todettu, "että kahden kolmiomuotoisen määräalan käytöstä on sopimus". Valittaja toteaa, että muut muistutuksessa esitetyt kohdat ovat voimassa ja valituksen perusteena.

- Valittajan mukaan seuraavat päätöksen tekstit herättävät kysymyksiä:

Teksti "Jos toiminta on aloitettu, mutta hallinto-oikeus kumoaa päätöksen ja katsoo, ettei lupaa voida myöntää, toteutetaan alueen jälkihoito tätä lupaa noudattaen." Valittajan mukaan tämä kumoaa tarkoituksellisesti ja tavoitteellisesti kaikki aikaisemman päätöksen jälkihoitomääräykset ja tuo "firmalle" mittavat taloudelliset edut ja säästöt jälkihoidon osalta. Miksi ja millä perusteella?

Mitä tarkoittaa määräysteksti "Alueelle ei saa tuoda muualta minkäänlaisia maa-aineksia tai muita kuin sellaisia materiaaleja, joita maa-ainesten ottotoiminnassa tarvitaan"? Tarkoittaako se ympäristöpäällikön luvalla muualta tuotavia pintamaita? Mitä sellaiset muut materiaalit ovat, joita maa-ainesten ottotoiminnassa tarvitaan? Teksti ensin kieltää ja sitten sallii tiettyjen muiden yksilöimättömien materiaalien toimittamisen.

Teksti "Ennen alueen lopullista maisemointia ja jälkihoitoa tulee luvanhaltian laatia jälkihoitosuunnitelma, jossa tarkennetaan ottosuunnitelmassa esitettyä alueen maisemointia huomioiden alueen sen hetkinen tilanne. Suunnitelma toimitetaan ympäristöpäällikölle." Valittajan mukaan tämä osoittaa maa-aines lain ja maa-ainasetuksen vastaisuuden lisäksi sen, ettei ottosuunnitelmaa eikä lupamääräyksiä ole tarkoitukseen noudattanut. Jälkihoitosuunnitelma tulee esittää ja hyväksyä kustannuksineen ja alueen tulevine käyttöineen jo suunnitelma- ja lupakäsittelyvaiheessa.

- Ympäristöpäällikkö ei edellyttänyt entisen ns. Tolppolan alueen jälkihoitoa eikä se itäreunassa olevan pintakarheen käyttämistä Tolppolan alueen pohjatasanteen jälkihoidossa. Vaan kylmän rauhallisesti järjesti firmalle

tältäkin osin mittavan taloudellisen hyödyn kun salli tuon alueen jälkihoidon pois rajaamisen uudessa luvassa ja sen suunnitelmakartoissa.

- Lopussa olevassa päätöskohta ”SOVELLETUT OIKEUSOHJEET Maa-aineslaki (555/1981), VNA maa-ainesten ottamisesta (926/2005), VNA kaivannaisjätteistä (190/2013), Karkkilan kaupungin hallintosäntö (kv 12.4.2021), Karkkilan kaupungin maa-ainestaksa (ymla 8.10.2020)” kohdassa olevan ”Karkkilan kaupungin hallintosäntö (kv 12.4.2021)” tekstin johdosta on todettava, että Ympäristölautakunta paikallisena ympäristöviranomaisena rajasi ympäristöpäälliköltä valtaosan niistä oikeuksista, joita tällä valituksenalaisella päätöksellä ja tulevilla uudella hallintosäntökäsittelyllä ympäristöpäällikkö pyrkii itselleen palauttamaan. Sitä osoittaa lupapäätöksessä olevat lukuisat kohdat, joihin on kirjoitettu esim., että ympäristöpäällikkö päättää. Tai muuta ympäristöpäällikön päättämisen ilmaisevaa.
- Kun kysymyksessä on täysin aikaisemman luvan mukainen alue, niin ihmettelen, miksi ympäristöpäällikkö ei esittänyt Destia Oy:lle jatkoluvan hakemista aikaisemmilla lupahakemusasiakirjoilla. Olisi ollut kaikin puolin taloudellisesti ja muutoinkin ilman minkäänlaisia nykyisen valituksen kohteena olevan lupapäätöksen epäselvyyksien sijasta toimiva ratkaisu.

Ehdotus:

Vs. Kaupunkikehitysjohtaja Hallenberg Jani
Ympäristölautakunta päättää antaa Helsingin hallinto-oikeudelle seuraavan lausunnon, joka koskee Destia Oy:n Paavolan soranottoalueelle 07.09.2023 § 47 myönnetystä maa-ainesluvasta tehtyä valitusta:

Paavolan soranottoalueen maa-aineslupapäätöksestä 07.09.2023 § 47 tehty valitus tulee hylätä. Maa-aineslain (555/1981) 6 §:n mukaan lupa ainesten ottamiseen on myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa, kun otetaan huomioon myös lupamääräysten vaikutus. Maa-ainesten ottamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (926/2005) 6 §:ssä määrätään maa-aineslupapäätöksen sisällöstä ja maa-aineslain 11 §:ssä lupamääräyksistä. Ympäristölautakunnan lupapäätös täyttää sekä maa-aineslain että maa-ainesten ottamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen vaatimukset.

Destia Oy:n Paavolan soranottoalueelle on myönnetty maa-aineslupa 13.8.2015 § 51 ja se on voimassa 10 vuotta. Maa-aineslain mukaan alueelle ei voida myöntää jatkolupaa, vaan toiminnan jatkamiseksi on tehtävä uusi lupahakemus. Destia Oy on hakenut uutta maa-aineslupaa alueelle, koska yritykselle on tärkeää, ettei tuotanto keskeydy lupaprosessista johtuen. Voimassa olevan luvan aikana ei ehditä hyödyntämään koko ottamissuunnitelman mukaista maa-ainesmäärää. Hakemuksen ottosuunnitelma perustuu aikaisempaan alueen kokonaissuunnitelmaan ja toimintaa on tarkoitus jatkaa aikaisempaan tapaan.

Lupahakemuksen käsittelyn aikana valvontatarkastuksilla on tarkistettu, että alueet, jotka ovat mukana vuoden 2015 luvassa, mutta jotka on jätetty vuonna 2022 esitetyn hakemuksen ulkopuolelle, on maisemoitu ennen toiminnan jatkumista vuonna 2023 myönnetyllä luvalla. Vuoden 2023 luvassa asetetut määräykset eivät olennaisesti poikkea aikaisemman vuoden 2015 luvan määräyksistä eikä uuden luvan vaikutus muuta asianosaisten asemaa. Hakemukseen tulleessa muistutuksessa ”Muistutus 3” esitetyt asiat on otettu huomioon lupamääräyksiä annettaessa.

Päätös: Hyväksyttiin.
Täytäntöönpano: Helsingin hallinto-oikeus